

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De virtute orationis, & vtilitate sacræ lectionis. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

De virtute orationis, & utilitate sacrae lectionis.

1. Thes. 5.

1. **S**ine intermissione orate. Quare? Quia vbique sunt tribulationes & tentationes, vbique insidia, & immisiones per angelos malos. Rarè audiuntur bona noua, vbique insurgunt prælia multa, intus timores, foris pugne. Nulla dies sine labore, nulla hora absque mortis horrore. Fiunt autem iusto Dei iudicio bella & incendia, propter hominum peccata, & vt electi excitentur flagellis ad celestia quærenda. Ideoque continua oratio summè est necessaria, contra omnia mundi pericula: tanquam fortis lorica, contra hostium iacula. Qui non orat, non pugnat: & qui viriliter non resistit, citò vincitur, & coronam perdit. Sed quis potest semper orare & pugnare? Omnia potest, qui Deum inuocat, & in eo confidit. Nam propè est Dominus omnibus inuocantibus cum in veritate. Si non potes semper ore clamare, ora spiritu & mente, ora desiderio & pia intentione. Iuge sacrificium in ara cordis est bona voluntas semper bene agendi, & semper Deo seruiendi. Semper enim orat, qui semper bene facit. Qui de præteritis malis dolet, & pro futuris bonis gemit, orare non desinit. Dic cum sancto Dauid: *Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.*

Psal. 144.

Psal. 37.

2. Valde utilis est sermo Dei, & sacra lectio, ad recolligendum animum per diuersa distractum, aut aliqua passione grauatum. Lectio ostendit rectam viam viuendi, exempla prouocant ad imitandum, oratio impetrat gratiam ad perficiendum. Bona est lectio de Deo, melior oratio ad Deum, optima operatio propter Deum. Beatus, qui omnia verba & facta sua ordinat ad laudem Dei, sicut in beatitudinis finem; vt sit Deus omnia in omnibus & super omnia benedictus & laudatus in secula.

3. Quomodo potest religiosus dici & effici deuotus, quem delectat magis fabulari, quàm legere & orare. Qui libenter vana audit & leuia profert, vili precio animam suam vendit. In omni tribulatione & tentatione ad orationem recurre, sicut ad portum animæ tutum, diuinum implorando auxilium. Quanto citius, tanto melius: quanto tardius, tanto peius. Quanto sapius, tanto verilius: quanto feruentius, tanto Deo acceptius. Pius & misericors Deus vult rogari, causas dat orandi, spem promittit exaudiendi dicens: *Petite, & dabitur vobis.* Horratur verbis, prouocat exemplis: minatur virgis, blanditur donis; castigat aduersis, lætificat prosperis; & sic fit vespere & manè dies vnus. Sape etiam dat Deus experimentum internæ suauitatis deuotè orantibus, secretò

Matth. 7.

Gen. 1.

manca-

manentibus, & libenter tacentibus; quod denegat fabulantibus, & foris vagantibus.

4. Qui vult bona noua audire, audiat Christum loquentem de regno Dei, de iudicio futuro, de caelesti Hierusalem, de felicitate & honore omnium electorum, de premio sanctorum lætantium in secula seculorum. Audiat Prophetas mysteria Christi nunciātes, & peccatoribus poenas intonantes. Audiat Apostolos & Euangelistas, opera & miracula Christi apertè narrantes. Audiat Doctores pulchre sermocinantes, obscura clarè exponentes, moribus vitam ornantes, hæreses & errores confutantes. Capiat quilibet, quod sibi deseruit & placet: nõ spernat simplicia, nec reprehendat quæ non intelligit alta. Stultum est enim reprehendere sapientes, & iniquum iudicare diuinos & sanctos.

Nunciabo
na quæ.

5. Stude primò humiliter discere & parua implere, & Deus dabit tibi maiora (si vtile fuerit) citius intelligere. Scriptum est enim: *Scienti bonum & non facienti, peccatum est illi.* Qui multa scit, & legit; si non facit, quæ nouit & didicit, vacuus & famelicus de bona mensa recedit. Qui rarò orat, & parum laborat, diu frigidus & pauper remanebit. Qui contra vitia disputat, & vitijs non resistit, bona semina inter spinas iactat. Paruum fructum de multis verbis colligit, qui orando cor à prauis cogitationibus non præmunit. Felix anima, quæ ab omni impuritate irruente strictè se custodit: nec patitur quid morari in abdito cordis, quod oculos Dei latenter offendat. Humilis confessio peccatorum, purgatio est omnium vitiorum, in corde humili & contrito ante Deum.

Ioan. 4.

6. Deuotus delectatur in precibus, studiosus in libris, virtuosus in virtutibus, superbus in honoribus, humilis in despectibus, diues in prædijs, auarus in pecunijs, mendicus in eleemosynis, gulosus in cibis & potibus, ociosus in fabulis, sobrius in abstinentia, sapiens in sapientia, bonus monachus in ordinis disciplina: super omnia autem delectat & lætificat amor Dei, & bona conscientia. Si vis vincere animæ tuæ nequissimos hostes, fuge, tace, quiesce, ora, ieiuna, stude, labora. Sanctus cogitat sancta, loquitur vera, operatur recta, spernit præsentia, contemplatur æterna. Humilis audit consilia, prudens cauet pericula, patiens piè fert sibi molesta, diligens non negligit opera sua. Qui parua non cauet, ad peiora corruet.

7. Tepidus de manè, rarò feruescit in vespere. Qui citò abiicit se torporem & arripit laborem, gaudium sibi acquirit & magnum honorem: & si non ab hominibus, certè à Deo, quod est omnibus amplius optandum & præferendum. Nam ipse merces

omniura

omnium bonorum laborum, sudorum, & dolorum, perpetuaque corona sanctorum. Ociosus non satiatur fabulis, virtuosus etiam abstinere à licitis. Ille bene stat & rectè ambulat, qui in humilitate se fundat, & omnes mundi honores pro nihilo taxat. Ille optimè sapit & sapienter agit, qui soli Deo placere studet, exteriora fugit, interna quærit, cælestia appetit, terrena omnia fastidit atque despicit, & amorem Dei omnibus bonis semper præponit.

CAPVT XIII.

De laude charitatis, & fructibus eius.

1. Cor. 16.

1. **O**mnia vestra in charitate fiant. Nobilis virtus est Charitas, quæ omnibus virtutibus supereminet, & scientijs & donis. Hæc Deum amplectitur & angelos sociat hominibus, & de filijs hominum efficit filios Dei & amicos sanctorum. Hæc Christum fecit nasci de virgine, & crucifigi pro humana salute. Hæc animam à peccato purificat, & ad amandum Deum toto corde, toto affectu, toto intellectu, sursum trahit: ac mira dulcedine replet & accendit. Hæc de peccatoribus facit iustos, de seruis liberos, de hostibus amicos, de peregrinis ciues, de ignotis familiares, de vagi stabiles, de superbis humiles, de peruersis mites, de tepidis feruidos, de tristibus lætos, de tenacibus largos, de terrenis cælestes, & de indoctis sapientes. Hæc omnia operatur charitas diffusa in credentium cordibus, per Spiritum sanctum datum eis de cælis. Hæc alas habet latissimas & longas; volat super Cherubim & Seraphim, & super omnes choros Angelorum. Coniungit summa infimis, transit per media, redit ad summa, vnum efficit de multis; latificat omnes & singulos, non in seipsis vanè glorientes, sed in diuino amore se super se extendentes. Charitas circuit cælum & terram, mare & aridam; & omnia quæ videt & audit in creaturis, ad laudem & gloriam refert creatoris. Non enim est aliquid tam paruum & vile in rerum naturis, in quibus non luceat bonitas entis, opus artificis, potentia creantis, sapientia disponentis, & prouidentia omnia rectissimè gubernantis. Hæc consideratio facit animam deuotam Deum laudare, omni loco & tempore benedicere, exultare & iubilare. Per hanc animus ardescit intus, & sicut cera liquecens à facie ignis, nescit modum tenere, sed super omnia cæli luminaria volitat, ut vnicum dilectum suum, & omnium rerum conditorem, omnibus præsentem, inueniat; quatenus in eo felicissimè gaudeat, & securè quiescat.

Rom. 7.

2. O quàm iucundè, & quàm bene illi est, cui adhærere Deo, & secretè frui datum est? O si parum mihi gustare liceat, quod angelis clarè patet, & finem non habet! Sed ad actiuam vitam redeundum.